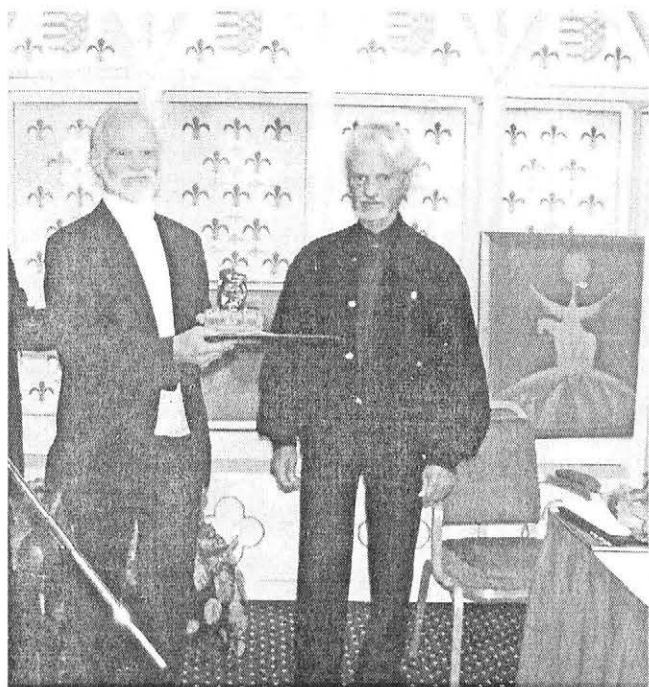

Köszönetnyilvánítás

Nagy örömmre szolgál, hogy idén nekem ítelték a Szervátiusz-díjat. Büszke vagyok rá, mert azért részesültem e kitüntetésben, amiért eddigi életemben csak elmarasztalásban volt részem. Számomra magától értődő, amit eddig tettem. Azt a fáklyát viszem tovább, amelyet lelkész szüleim hordoztak egész életükben. Majd tovább szeretném adni másoknak, a többi között a három lányomnak: Rékának, Rónának és Virágnak. Ha erősödnének a rossz szelek, lángjára az aracci

Pusztatemplom tüze vigyáz, amely immár ezer év óta – mindenféle romboló erők ellenállva – mágikus erővel jelzi a megmaradás lehetőségét a délvidéki magyarságnak.

Hálás köszönetet mondok mindazoknak, akik ezt a díjat megálmodták, előkészítették és kiosztották, valamint azoknak, akik figyelték és kísérték a pályafutásomat. Visszatekintve magam is meghökkenek: szinte a teljes munkásságomat a nemzetem szolgálatába állítottam.

Gyurkovics Hunor a díj alapítójával, Szervátiusz Tiborral

Jámorné Balogh Tünde megnyitja a kiállítást